

Sprostowanie komunikatu w Dzienniku Urzędowym w sprawie T-161/17

(Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej C 151 z dnia 15 maja 2017 r.)

(2017/C 231/74)

Opublikowany komunikat w sprawie T-161/17 Le Pen/Parlament otrzymuje brzmienie:

Skarga wniesiona w dniu 11 marca 2017 r. – Le Pen/Parlament

(Sprawa T-161/17)

(2017/C 151/49)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Marion Le Pen (Saint-Cloud, Francja) (przedstawiciele: adwokaci M. Ceccaldi i J.-P. Le Moigne)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego z dnia 6 stycznia 2017 r. podjętej na podstawie art. 33, 43, 62, 67, 68 decyzji 2009/C 159/01 Prezydium Parlamentu Europejskiego z dnia 19 maja i 9 lipca 2008 r. „ustanawiającej przepisy wykonawcze do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego” ze zmianami, w której to decyzji stwierdzono istnienie zadłużenia po stronie skarżącej w wysokości 41 554 EUR z tytułu nienależnie wypłaconych kwot w ramach zatrudniania asystentów parlamentarnych i uzasadniono odzyskanie tej sumy oraz powierzono urzędnikowi zatwierdzającemu we współpracy z księgowym instytucji odzyskanie tej wierzytelności na podstawie art. 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła do Parlamentu Europejskiego i art. 66, 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego,
- stwierdzenie nieważności noty debetowej nr 2017-22 z dnia 11 stycznia 2017 r. informującej skarżącą, że po jej stronie zostało stwierdzone zadłużenie w wysokości 41 554 EUR w związku z decyzją sekretarza generalnego z dnia 6 stycznia 2017 r., że postanowiono odzyskać nienależnie wypłacone kwoty z tytułu zatrudniania asystentów parlamentarnych i zastosować art. 68 przepisów wykonawczych do Statutu posła oraz art. 78, 79 i 80 rozporządzenia finansowego,
- obciążenie Parlamentu Europejskiego całością kosztów postępowania,
- zasądzenie od Parlamentu Europejskiego na rzecz Marine Le Pen kwoty w wysokości 50 000,00 EUR tytułem zwrotu kosztów podlegających zwrotowi.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący uchybień wpływających na formalną zgodność z prawem zaskarżonych aktów. Zarzut ten dzieli się na pięć części.
 - Część pierwsza, zgodnie z którą kompetencja w zakresie decyzji finansowych, które dotyczą posłów, należy do Prezydium Parlamentu Europejskiego, a nie do sekretarza generalnego.
 - Część druga, zgodnie z którą Prezydium Parlamentu Europejskiego nie może zmieniać charakteru i zakresu swoich kompetencji. Sekretarz generalny nie dysponuje bowiem należyty upoważnieniem udzielonym przez przewodniczącego Prezydium Parlamentu Europejskiego, na którego podstawie mógłby on przyjąć i doręczyć zaskarżone akty, w których chodzi o kwestie finansowe dotyczące posła.
 - Część trzecia, zgodnie z którą zaskarżone akty były pozbawione uzasadnienia oraz wykazywały charakter arbitralny.
 - Część czwarta, dotycząca naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.

-
- Część piąta, dotycząca braku osobistego zbadania akt przez sekretarza generalnego Parlamentu Europejskiego.
2. Zarzut drugi dotyczący uchybień wpływających na materialną zgodność z prawem zaskarżonych aktów. Zarzut ten dzieli się na sześć części.
- Część pierwsza, dotycząca naruszenia zasad uzasadnionych oczekiwań i pewności prawa.
 - Część druga, dotycząca nieistnienia faktów stanowiących poparcie zaskarżonych aktów.
 - Część trzecia, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią nadużycie władzy.
 - Część czwarta, zgodnie z którą zaskarżone akty stanowią nadużycie proceduralne.
 - Część piąta, dotycząca dyskryminacyjnego charakteru zaskarżonych aktów oraz istnienia *fumus persecutionis*.
 - Część szósta, dotycząca braku niezależności OLAF.
-